

PALANTÍR

3/94

Společnost přátel díla pana J. R. R. Tolkiena

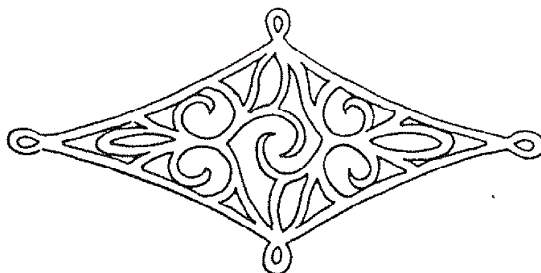

Sluneční paprsky rozpalují kameny, puká pod nimi hlína a vadne listoví stromů. A i do pevných zdí hradů, útulných zemních děr a temných lesních koutů proniká horký dech léta. Je nasycen pylem trav rozlehlých luk, snad v něm lze i zaslechnout volání racků zesílené ozvěnou vzdálených hor. A do srdcí, která ne zůstávají uzamknuta řetězem nutností a závazků, je zasetá touha. Touha obout si zase ty staré šněrovací boty a vyrazit na cestu, která jde stále dál a dál a od

---

loňska už utekla zase o pořádný kus. Ale stojí zato se vydat za ní, neboť na ní stejně jako za času pana Bilba čeká dobrodružství a spousta nových přátel, a na jejím konci bohatství a sláva.

Nebo tomu tak není? Nebo sláva už nepatří hrdinům? A bohatství se nezískává s mečem a cestovní tornou, ale daleko spíš v pohodlné židli v dobře vyhřáté místnosti? Možná, ale to přece není důvodem k tomu takovou cestu nepodniknout. Přesto, že cíle už nejsou tak lákavé jako dřív, vydají se přesto poutníci do dalekých zemí hledat dobrodružství a přátele. Jdou na sever do krajů, kde stále ještě stojí trollí mosty a pod prastarými horami je slyšet hučení výhní, kde se snad dosud kovají mocné meče a klenoty ještě mocnější. Vydávají se mlhou a bažinami až k mořským břehům a pak dál na ostrovy, odkud by mohli zahlédnout na západním obzoru světla, a nebo alespoň bílou štihlou plachetnici. A potom tam naleznou také své bohatství a pocit sladší než sláva. To píši v pohodlné židli v možná až příliš vyhřáté místnosti, kdy závazek k vám mě nutí dokončit tuto práci. Ale má mysl už bloudí po zelených kopcích a úchvatných ostrovech, kam se zítra nebo snad pozítří určitě vypravím. Snad se tam potkáme.

Palantír č. 2/94

vydává Společnost přátel díla J.R.R.Tolkiena

Šéfredaktor: Filip Münz

Adresa redakce: Ant. Procházky 48, 623 00 Brno

Ilustrace: Stáňa Váchová, Zdeňka Havránková

Uzávěrka 3.8.1994

Pouze pro členy. Bezplatně.

NEPRŠELO - NA CO SE TEĎ MÁME VYMLOUVAT?

O PÁNOVI PRSTENŮ, JAK HO VIDĚL JEDEN POŘADATEL

Letošní Pán Prstenů se myslím líbil, přes všechny obvyklé problémy a zmatky. Pravidla jsme připravovali v podstatě v týmu, který bývá nazýván (nesprávně) Gothmogovy braši. Hlavním pořadatelem byl Filip Můnz. Největším problémem celé akce bylo, že se pořádala u Prahy, až si Filip říká, co chce. Přestože na bitvu o Cimburk přijela velká spousta Pražáků, skoro žádný z nich nedorazil na Pána prstenů s tím, že jde o "Tolkienovskou" akci. A naopak členové SPDPJRRRT z Prahy, jak známo, rádi bádají o písmu a jazycích, ale meče drží jako lopaty. Tož, příště to bude zase u Brna, asi nás tam přijede víc.

Malý počet účastníků vedl k tomu, že na poslední chvíli muže! být snižen počet věží, zjednodušená pravidla, některá pravidla byla zcela vypuštěna, takže mohlo začít docházet k milovaným zmatkům a hádkám.

Výhodou bylo, že jsme mohli na místě a operativně vymezit skutečné bitevní pole - nikoli rozlehlou plochu plnou kopců a hor jako loni, ale příjemně bahnité louky a lesy na malé, počtu lidí zcela odpovídající ploše. Přesto k večeru většina bojovníků padla vyčerpáním.

Hra začala tak, jak bylo vytroubeno v pravidlech - asi hodinu po úsvitu, který je v oněch krajích kolem poledního. Po několika drobných debatách o pravidlech se zdálo, že už se hraje.

Nakonec se taky hrát začalo, ale opravdu až nakonec. Ze zpětného pohledu je mi jasné, že jeden organizátor na bitvu, třebaže malou, nestačí. Filip se domníval, že to stihne odběhat sám, z čehož vyplynuly později určité problémy - všem stranám se jaksi zdálo, že nestíhá a na ně nemá vůbec čas. I tohle se příště změní, organizátoři nebudou mít k mečům přístup a trochu na to, pro změnu, dohlédnou.

Letošní pravidla byla podle mého názoru nejlepší, jaká zatím byla, a to i přesto, že šlo o Filipovu kompilaci loňských pravidel, různých nápadů a koncepcí, a úplných debilit. Tato poslední verze pravidel bude patrně použita i na příštím ročníku.

Jednou z největších chyb bylo, jak se ukázalo, zastrašování - dobrý nápad, ale nějak ho nikdo z nás dobře neodhadl. Dělal to takovou paseku,

---

že jsme nestačili zírat. O tom by se ale měl zmínit spíše velice intenzivně strašený Vladimír.

Za skvělé považují provedení kouzel - ohnivá Gandalfova kouzla v podobě různých prskavek především.

Drobné nejasnosti ohledně toho, co vlastně je morálka a co jsou životy jsou dobře známým jevem u her, které jsou jen trochu složitější než kamzík. Vždycky se ale nakonec najde někdo, kdo to pochopí (třeba autor pravidel) a vysvětlí to hráčům. Tady byl malý počet bojujících velkou výhodou, protože je snazší překřičet při vysvětlování pravidel třicet lidí než dvě stě.

A k samotné hře bych rád řekl hlavně to, že rytířské chování je věc, kterou nikdo z nás moc neoplývá. Místy jsem měl pocit, že to není hrdá válka, ale bitka hospodských ožralů. Zamyslete se občas nad tím, že ten druhý je váš kamarád, že nejde ani tak o to, kdo vyhraje, ale jestli nás to bude bavit, a také to, že ani skřet nemusí postrádat bojovou morálku. Je to přece hra. A hra je vždycky taková, jakou si ji udělají hráči. V tomto ohledu mne Pán prstenů vlastně potěšil - drobné zárodky slušnosti se u některých začínají objevovat (třeba u mne). Původně jsem chtěl napsat něco romantičtějšího, o svištících mečích, zkrvavených hlavách a tělech, ohnivých oblacích a lak. Ale když už tedy píšu o pravidlech a hře, měl bych asi oznámit to hlavní.

Příští ročník Pána prstenů se určitě bude konat někde u Brna, snad v Rakoveckém údolí jako loni. Organizovat jej bude Vladimír, Rumun, Peťa a já, s tím, že vypomohou Karel Makovský a třeba i Filip. Pokusíme se platná pravidla uveřejnit někdy po Draconu, takže bude víc času na přípravy a tak. Stejně to bude blamáž, jako ostatně vždycky.

Zdar sojkám a jelenům

BoBBY

Zajisté očekáváte mohutnou obhajobu ze strany hlavního organizátora (a tedy hlavního viníka, neboť ostatní se předem vzdali té cti nést za celou akci zodpovědnost) snášejíci hromadu "objektivních důvodů, proč nebylo to či ono možné realizovat podle původních představ. Ale čtenář unavený množstvím faktů by jim stejně věnoval asi pramalou pozornost. Počkáme si tedy raději s hodnocením na ročník příští, kdy se snad celý organizační tým ujme svého úkolu skutečně zodpovědně.

Skutečností jest, že účast na letošním ročníku byla proklatě malá a to i přes ten fakt, že termín byl domlouván společně a ostatním oznámen dostatečně brzo na

---

to, aby se stihli na tento závažný podnik připravit. Navíc vlivem nešťastných náhod jistý početný oddíl sice dorazil na místo popsané v pozvánce, ale vzhledem k pokročilé době zde již nenašli potřebný plán bojiště a ledy ani nepřátele, a považuje se takto za kontumační vítěze, odjeli zpět domů. Jisté však je, že se Válka konala, Prsten byl zničen a Sauron suspendován, a kolem toho se událo spousta zajímavých věcí. Tedy je na vás, kteří jste se do těchto bojů zapojili, abyste sepsali své hrdinské činy a dali lak ostatnímu světu poznat všechny okolnosti Války o Prsten. Své paměti pak zasílejte nejlépe na adresu redakce.

Váš Elrond Púlelf (druhou půlkou t.č Sauron)

Velká výprava za dračím pokladem

Pokud se vám zdá, že s posledním dnem prázdnin končí všechna dobrodružství, jste na omylu. Vězte, že jedno pro vás začíná jen pár dnů po začátku školního roku přímo uprostřed Prahy. Že byla objevena Thrórova mapa a starý Gandalf s potomky starých trpasličích rodů už zase sbírá dobrodruhy k velké výpravě. Bude to cesta plná překvapení, posetá úkoly i oříšky, nad kterými se zapotí ne jeden sval a nejedná hlava. Nebude až tak třeba zkušenosti válečníků, jako spíše odvahy a vynalézavosti, vytrvalosti a nadšení mladých dobrodruhů. Ti světem protřelejší však mohou dávat dohromady skupinky odvážlivců a nebo v roli hraničářů usměrňovat putující na jejich cestě (tato pomoc je velmi vítána). Série jednotlivých epizod (asi osmi) odehrávajících se po odpoledních nebo sobotách na různých místech Prahy potrvá až do poloviny listopadu, kdy nejvytrvalejší poutníci dorazí k Osaměle hoře a zde rozhodnou o osudu dračího pokladu. Ale i během cesty narazíte na spoustu cenných předmětů, které slojí zalo mít doma ve své sbírce. A odměnou bude určitě i preméra divadelního představení *Hobit, cesta tam a zase zpátky*, které je vlastně vyvrcholením a uzavřením celého podniku.

Věci se začnou tedy dít 5. září v divadle v Divadle Minor na Senovážném náměstí 28. Na vaše ohlasy, zájem o hru či ochotu pomoci se do íč doby na této adrese (113 58 Praha 1) za Gandalfa a trpaslíky těší

Ivan Fried. P.S.: Svůj dopis označte viditelně Bilbova cesta. Informace budou od začátku září vyvěšovány ve výloze divadla.

P.P.S.: Společnost se zatím na této akci podílí tvorbou, scénáře, bude ale zřejmě potřeba pomoci i s organizací. VŠICHNI DOBROVOLNÍCI VÍTANI.

Anketa JRRT Fans 1993/94

Anketa JRRT FANs se skládala z 23 otázek, které měly za úkol zjistit rozložení vlastností "průměrného" příznivce JRRT. Anketa proběhla ve dvou kolech - první kolo se uskutečnilo na tolkienovské konferenci na Draconu v Brně (21 vyplněných dotazníků), druhé na Oslavě zničení Prstenu v Ostravě (36 účastníků).

Následující seznamy, tabulky a grafy shrnují výsledky ankety.

Otázka č. 1a: Věk

Věková škála účastníků byla značně široká, nejčastěji bylo zastoupeno rozmezí mezi 14—ti a 22—ti lety

Otázka č. 1b: Pohlaví

65% účastníků si troufá být mužem - 31% jsou ženy - 4% nemají v této otázce jasno (!)

Otázka č. 2: Zaměstnání

85% studuje - 7% pracuje - 4% jsou nezaměstnaní - 4% jiné (pravděpodobně se jedná o agenty tajných služeb, mimozemšťany, rentiéry a podobné existence)

Otázka č. 3: Členství v nějaké skupině přívrženců JRRT

34% se hlásí k SPDJRRT - 4% Společenstvo - 31% jiné - 31% nečleni (výhody členství asi nejsou dostatečnou motivací)

Otázka č. 4: Nejoblíbenější dílo JRRT

Podle očekávání Pán prstenů (58%), následuje Hobit (19%), Silmarillion (12%) a 11% se není schopno rozhodnout

---

1 Původně bylo plánováno pouze první kolo, nízká návratnost anketních lístků nás však donutila přezkoumat původní teorii o nadprůměrné inteligenci průměrného tolkienisty (naivní teorie, že anketní lístek si vezmou jen ti, kteří se chtějí ankety skutečně zúčastnit). Sběratelé nevyplněných anketních lístků si tedy mohou zařadit do archívu další přírůstek a na některé potenciální poctivé zájemce se nedostalo. Pořadatelé tímto děkují všem, kteří si anketu vzali, vyplnili a dokonce i odevzdali.

2 Bylo nutné zřídit I kategorii X pro šílence se zcela nezařaditelnými odpověďmi.

Otázka č. 5: Jazyk, ve kterém čtete

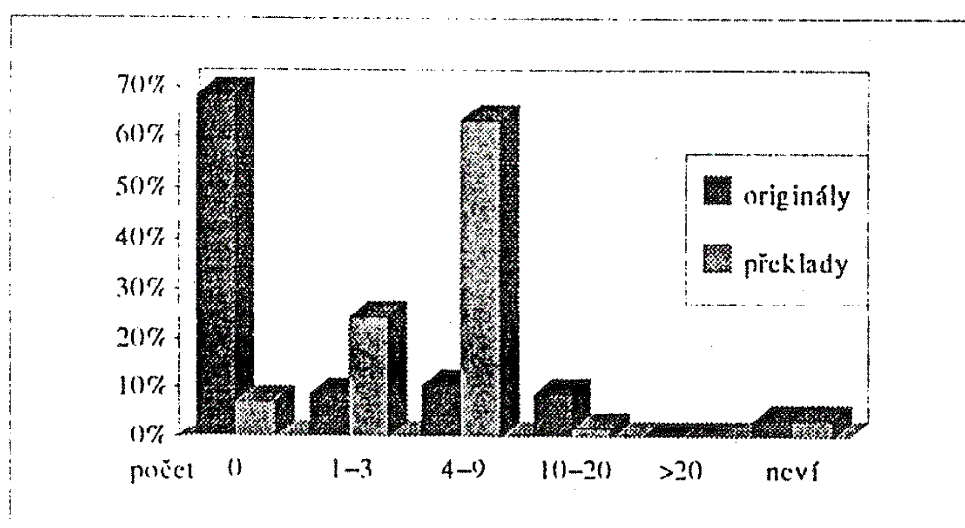
56 % čte jen česky (ostudy), 36% čte i anglicky, 4% jiný jazyk (není to bohužel Finština, ale převládá polština), 4% zřejmě neumí číst (nebo odpovědět).

Otázka č. 6: Kolik knih JRRT máte v originále?

Více než polovina účastníků nemá vůbec žádnou Mistrovu knihu v originále.

Otázka č. 7: Kolik knih JRRT vlastníte v překladu?

Celých 6% nemá vůbec žádnou Tolkienovu knihu a zřejmě parazitují na svých movitějších kamarádech.

Otázka č. 8: Hitparáda zahraničních autorů

1.	Sapkovski	31%
2.	LeGuinová	10%
3.	Asimov	4%
	Clarke	--
	Prattchet	--
	Zelazny	--
4.	Eddings	3%
	Heinlein	--
	Silverberg	--

Celých 34% neví nebo není ochotno uznat "kromě Tolkiena ještě někoho dalšího."

Otázka č. 9: Hitparáda domácích autorů

1.	Kadlečková	19%
2.	Troska	8%
	Ghaš	
3.	Čapek	7%
4.	Jiran	4%
	Neff	
	Procházka	
5.	Novotný	3%
	Souček	

Bohužel celých 40% nemá žádného oblíbeného domácího autora (nebo neumí česky).

Otázka č. 10: Nejoblíbenější kniha (mimo dílo JRRT)

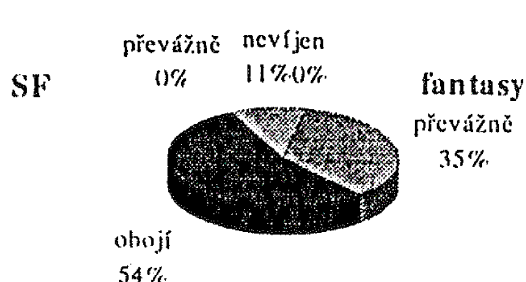
1.	Zaklínač	27%
2.	Barva kouzel	10%
3.	Zlomený meč	7%
4.	Amber <i>cyklus</i>	5%
5.	Stárnoucí slunce <i>cyklus</i>	4%
	Stopařův průvodce po Galaxii	
6.	Farma zvířat	3%
	Saturnin	

jiné 22%

neodpovědělo 15%

Velká převaha fantasy (ve srovnání s nejoblíb. autory).

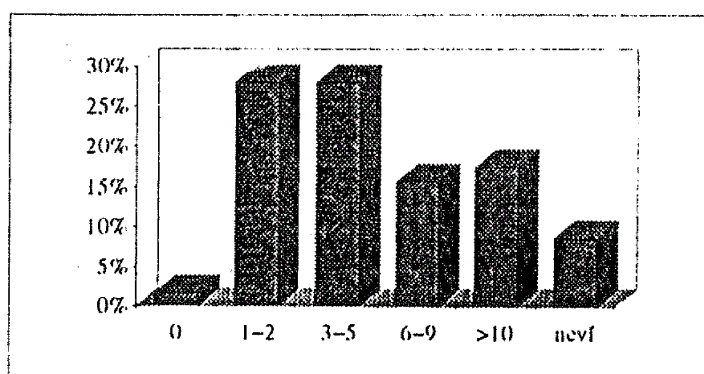
Otázka č. 11: Jaký druh literatury převážně čtete?

Kupodivu nikdo se nepřiznal k četbě jen fantasy (jen SF jsme ani nepředpokládali).

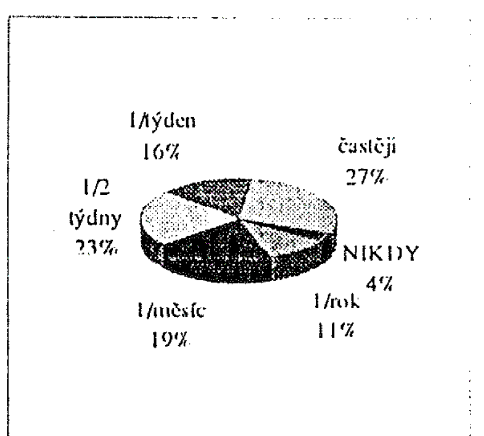
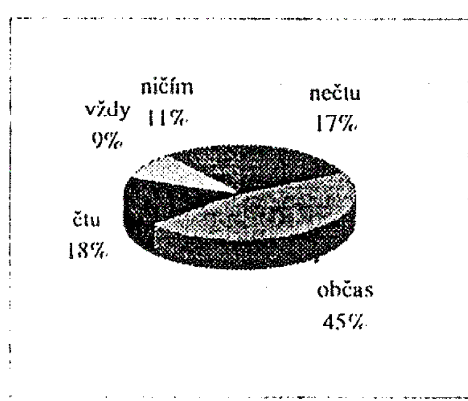
Otázka č. 12: Kolik knih měsíčně přečtete?

Sehnal měsíčně 10 knih stojících za přečtení - to je tedy výkon.

Otázka č. 33: Vztah k heroic fantasy

Ničení heroic fantasy nebylo v nabídce odpovědí. Vzhledem k tomu, že nejsou známy případy útoku na nakladatelství Poutník, 11% asi trochu kecá.

Otázka č. 14: Jak často hrajete hry na hrdiny?

Šokujících 27% hraje hry na hrdiny častěji než jednou týdně. Doporučujeme vyhledat ambulantní psychiatrickou péči (oddělení pro gamblery = závislé hráče).

Otázka č. 15: Co je pro vás Středozeemě?

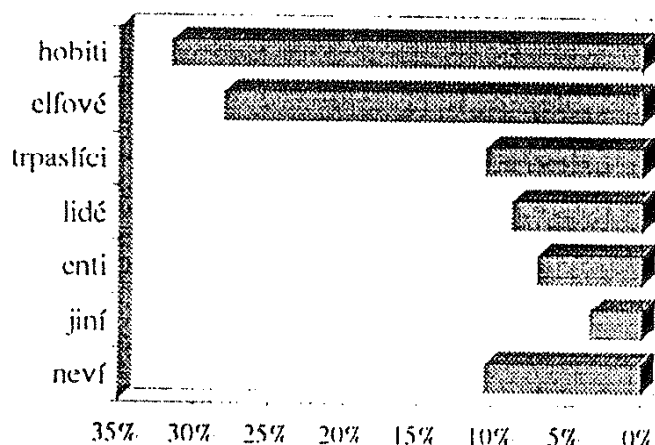
- a...jiný (skutečný) svět 44%
- b...svět vytvořený JRRT 32%
- c...dokonalá fikce 7%

Zamyslete se nad vaším vztahem ke Středozeemí - 17% jsme dokonale zaskočili.

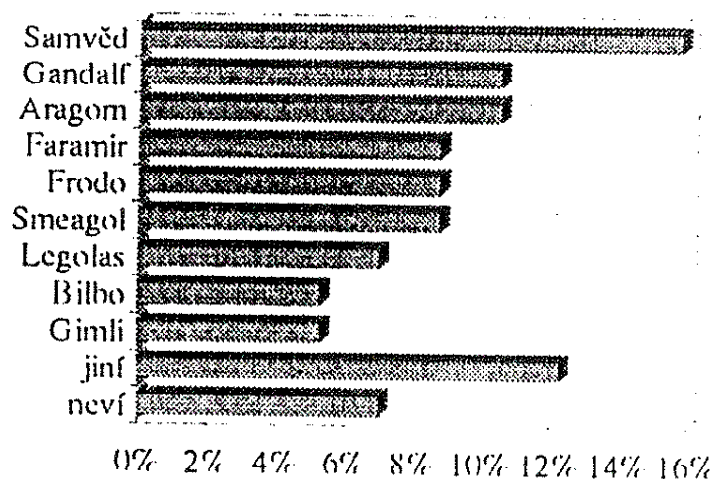
Otázka č. 16: Kdo to byl Widfara?

Celých 70% čestně přiznalo, že Widfaru nezná, 22 má mlhavé tušení, 4% ho zařadilo jako zvěstovatele temnoty nad Rohanem, 4% doslovná citace jediné jeho věty (přesné určení, hraničící až s maniakální znalostí díla předvedla Irena Votavová z Brna).

Otázka č. 17: Kterou rasu Středozemě máte nejraději?

Očekávaní elfové až na druhém místě. (Správně! Elfové do rezervací!)

Otázka č. 18: Oblíbená postava z díla JRRT

Široké spektrum oblíbených postav svědčí o věrohodnosti a pestrosti hrdinů Tolkienova díla.

Otázky č. 19.-22. Práce vydavatelů

Kvantita (množství) knih JRRT vydávaných u nás je: neuspokojivá 37%, uspokojivá 52%, dobrá 4%.

Úprava knih je: průměrná 29%, uspokojivá 54%, skvělá 13%. Ovšem 17% se zmiňuje o špatném vzhladu českého vydání Hobita - nesporně nejkrásnějšího světového vydání této knihy (můžete s tím polemizovat, můžete i nesouhlasit, ale to je tak všechno, co se proti tomu dá dělat!) I Hobit je kniha pro děti a proto nemůže vypadat jako nějaká drakobijecká fantasy.

Kvalita překladu knih JRRT je: průměrná 12%, dobrá 59%, výborná 21% (toto je oceněním paní Pošustové-Menšíkové, která přeložila většinu u nás dostupných "Tolkienů").

Cena knih JRRT je: nadprůměrná 54%, odpovídající 39%.

Otázka č. 23:

To nebyla samozřejmě otázka v pravém slova smyslu, ale test schopnosti ujednotit se na nějakém názoru či připomínce. Bohužel dopadlo to velice slabě, protože míra shody dosáhla max. 5,5% u dvou položek.

...nejlepší shoda:	
pochybnost 0 anketě	2,03%
ilustrovaný PP	3,32%
PP- celovečerní film	3,41%
málo fanzinů DrD	4,51%
vydávat další dílo	5,48%
alias Středozemě	5,53%

Takže zatím nemusíme točit velkofilm, stačí vydat podrobný atlas Středozemě (min. 100 stran)

Anketu zpracoval L.N.F. & PeS

Všechna práva vyhrazena.

☞ Přejímání údajů je možné pouze po písemném souhlase jednoho z autorů. ☞

Přes nadějně sliby vydavatelů z počátku roku, kdy ohlašovali uvedení dvou dalších knih z pozůstalosti JRRT, to budeme muset ještě chvíli vydržet. Mladá Fronta chtěla přijít ještě v červnu s Nedokončenými příběhy (které zná čtenář Thorina asi nejlépe), podle současných informací se však tálo kniha v překladu koho jiného než paní Pošustové neobjeví dřív než v polovině září. Winston Smith už na Knižním veletrhu posunul vydání Knihy ztracených příběhů na říjen (i z komerčního hlediska se zdá lepší, aby toto spíše editorské dílo vyšlo až po Nedokončených příbězích). Doufejme, že se na těchto termínech nic nezmění a my budeme moci do Drakonu realizovat slíbenou slevu.

ČASTO POKLÁDANÉ OTÁZKY

Jaké změny byly učiněny v *Hobitovi* po napsání Pána Prstenů, a co bylo jejich motivací? [Tato otázka se týká rozsáhlé revize Glumovy kapitoly "Hádanky ve tmě", nikoli množství menších změn v jiných částech textu

V původním vydání z r. 1937 chtěl Glum opravdu vsadit svůj prsten v hádankové hře podle ujednání, že Bilbo dostane "dárek", pokud vyhraje. Glum byl skutečně na rozpacích, když chtěl dodržet svůj slib a prsten chyběl.

Náhradou za to ukázal Bilbovi cestu ven a rozešli se ve zdvořilosti.

V průběhu psaní PP se podstata Prstenu měnila. Již to nebyl příhodný magický předmět, stal se z něj neodolatelný objekt moci a Glumovo chování se nyní zdálo nevysvětlitelné, vlastně nemožné. V hrubých nárysech "Stínů minulosti" byl Gandalf nucen záležitost dost překroutit, by ji učinil věrohodnou (ne zcela úspěšně.)

Tolkien vyřešil tento problém přepsáním kapitoly do nynější podoby, kdy Glum nemá sebemenší úmysl vzdát se Prstenu; raději by v případě prohry ukázal Bilbovi cestu ven. Glum je zde předveden také podstatně ubožejší, jak to odpovídá postavě ztročené a mučené Vládnoucím Prstenem. Zároveň byl ale vážně podlomen Bilbův nárok na Prsten.

[Ohledně posledního bodu je třeba opatrnosti. Jsou zde dvě sporná místa, dobře shrnuta v prologu: "Authority se různí v tom, zda poslední otázka ... nebyla jen "otázka" a nikoli "hádanka", ale všichni se shodují v tom, že pokud ji Glum přijal a pokusil se ji zodpovědět, byl slibem vázán." (SP, 21) Tedy sporné bylo Bilbovo vítězství ve hře. Za předpokladu, že (byť) jen formálně vyhrál, měl plný nárok na cenu, kterou byl podle staré verze prsten. Avšak v nové verzi neměl na Prsten vůbec žádné právo, ať už, vyhrál či ne, protože Prsten nebyl odměnou ve hře.]

Text se tedy dostal do situace, kdy existovaly dvě verze této epizody. Tolkien udělal obratně z těchto okolností součást příběhu tvrzením, že v prvním případě »Bilbo lhal« (pod vlivem Prstenu), aby posílil svůj nárok (Bilbo napsal tuto verzi do svého deníku, která byla Tolkienem přeložena a publikována v *Hobitovi*; odtud tedy "chyba v dřívějších vydáních, později opravená".) Tento nový sled událostí v příběhu je jasně vyložen v části "O nalezení Prstenu" (*Prolog*) a ve zbytku příběhu je považován za věrohodný (např. kapitoly *Stíny minulosti* a *Elrondova rada*). *Hobit* ve své současné podobě tomuto scénáři odpovídá velice dobře, přestože Tolkien ze zjevných literárních důvodů celou záležitost Bilbovy nepoctivosti odhalil (šlo o zcela nepodstatnou komplikaci, která by vše vyvedla z rovnováhy). Současný pokus vrátit problém zpět a ukázat ho celý je podmíněn spíše skutečností, že Bilbo jednal nepoctivě dvakrát.

Zaprvé, když původně vyprávěl příhodu Gandalfovi a trpaslíkům, zcela vynechal Prsten - to bylo nepochybně příčinou Gandalfova "zvědavého pohledu zpod hustého obočí" (H,120). Později (po epizodě s pavouky) odhalil, že vlastní Prsten, a v tomto okamžiku si vymyslel povídačku o "výhře dárku" (za daných okolností poněkud neuvěřitelné). V textu ale není žádný náznak druhého případu nepoctivosti (podle výše uvedeného hrubá textová chyba). Čtenářům tedy není nijak naznačeno, že když "Bálin trval na tom, aby Bilbo vyprávěl vše stále dokola s prstenem na pravém místě" (H,163), nevykládal Bilbo příběh "po pravdě", jak je popsán v kap. 5. V tomto ohledu je pojednání "O nalezení Prstenu" v Prologu nutným úvodem k Pánovi prstenů.

(překlad redakce)

SPOLEČNOST PŘÁTEL DÍLA J.R.R.TOLKIENA
&
FANTASY CLUB Šavlozubá veverka PŘEROV

SI DOVOLUJÍ VÁS SRDĚČNĚ ZVÁT
NA UŽ TRADIČNÍ

OSLAVU NAROZENIN

CTIBODNÉHO PANA BILBO PYTLÍKA
JAKOŽ JEHO SYNOVCE FRODO PYTLÍKA.

kteřá se tentokráte bude konat ve dnech 23. - 25. zář. t.r. na Biologické stanici v Bezručově ulici v městě Přerově.

Již se těšíme na Vaši veselou společnost i na Vaše zajisté pozoruhodné paměťiny.

Bilbo, Frodo a my

P.S. Dostanete se tam z nádraží v Přerově (trati 270, 331) a 331) autobusem č. 7 směr Kopaniny. Vystoupíte na konečné (*Zemědělská škola*), po stezce pro cyklisty projdete parkem Michalovem, zahnete doleva mezi zahrádky a tam, kde stezka končí, najdete BioS.

P.P.S. Účastnický poplatek bude zhruba 50 Kč (členové SPDJRRT 40Kč.) Vezměte si s sebou spacák a raději i vlastní stan (do budovy se určitě všichni nevejdou - ti, kteří budou spát ve stanu, budou mít slevu 10 Kč.) A každý přivezte alespoň jeden lampión!

Ó, sličný divoký Rohane!
Plavý vlas doby dávno minulé,
daleké pláze stříbrem oděné,
koně postroj mitrilem
posázená, nezapomena
ani vznešený
Gandalf na
jízdě tvé
vysněné.

POUŤ ROHANEM

Pochod Rohanskými pláněmi se uskutečnil 17.-19. června a jeho dopředu avízovaným cílem bylo naprosté fyzické zničení všech účastníků. Přilákáno a fascinováno touto slibnou možností bylo velké množství lidí, kteří projevovali zájem se celého happeningu zúčastnit. S politováním je ovšem třeba konstatovat, že většina přislíbenou účast vzápětí odřekla.

Tak např. Vševed byl plně pohroužen do studia klínopisu a urartejštiny, Martin Semerád v důsledku své komplikované duševní poruch v (tyv. lobotomie) na celou záležitost zapomněl, jistá osoba, kterou zde nebudeme jmenovat, také raději zůstala doma, přičemž tato skutečnost je tím

---

nepochopitelnější, že Daniela Binderová netrpí lobotomií ani nestuduje klínopis. Velkou ranou byla rovněž neúčast Michala Malcjevského, který jednak slíbil vyhotovit vlajky s Bílou Rukou a Rudým Okem bez víčka a jednak měl vzhledem ke svému výcviku u paragánů ideální předpoklady k tomu, aby udržoval tempo a všechny popoháněl, což jsem takhle musel dělat sám. Jiní se zase místo na Rohan jeli podívat na jakýsi pitomý folkový festival. Abychom se jim pomstili, nezpívali jsme si do kroku žádné podobné úchylnosti, ale pouze staré a dobré písničky od Třech sester, Orlíku, Kabátu a Alkcholu.

Naproti tomu se na pochodu objevila řada tváří, které jinak s činností Společnosti souvisí jen velmi vzdáleně, za což jim patří můj vřelý dík. Jen několik poznámek k ideovému pozadí celé události. Je třeba říct, že se poněkud zapomíná na skutečnost, že stejnou cestu jako Aragorn, Legolas a Gimli urazili i skřeti. Jejich výkon nebyl o nic méně pozoruhodný, spíše naopak - uvědomme si, že se cestou stihli ještě mezi sebou poprat, museli se zdržovat s hobity, měli těžké železné boly, velké jednotky se obecně pohybují pomaleji atd. Problém, na čí počest se tedy pochod vlastně koná, se však vyřešit nepodařilo, protože obě možné varianty měly své obhájce i odpůrce.

Velice hezkým zážitkem byla cesta vlakem spojená s několika přestupy, příjemným posezením v nádražních bufetech a vědeckou diskusí o ožehavých problémech současnosti. Pilo a diskutovalo se velice dobře, škoda jen, že pěší turistika se pak pro většinu přítomných ukázala být záležitostí nepoměrně obtížnější.

Trasa ze Znojma do Jindřichova Hradce byla na mapě vyznačena tak, aby měla 180 km. Mým původním záměrem bylo, abychom spali přes poledne, kdy je nejtepleji, a pochodovali zejména za příjemného nočního chládku. Tento plán měl sice v sobě nespornou dávku geniality, ale poněkud opomíjel skutečnost, že v noci bývá tma (zřejmě jsem byl již v zajetí plánované cesty na sever a počítal podvědomě s bílými nocemi) a tak bylo třeba jej opustit. Bez spacáku jsem se kolem třetí hodiny ráno budil zimou a protože jsem vzbudil i ostatní, mohli jsme vyrážet o to dříve na další cestu.

V průběhu celé akce se ukazovalo, že ne všichni plně pochopili její skutečný smysl. Někteří se domnívali, že se jedná o vlastivědný výlet, což zašlo až tak daleko, že pochod byl jednou přerušen kvůli prohlídce nějakého hradu. Jiní zase projevovali zcela nepřiměřené obavy o své zdraví

(pozn. red.) repertoár autora se nemusí shodovat s názory a repertoárem redakce.

---

a život, jako by si neuvědomovali, že věci tak bezcenné sotva stojí za sebemenší námahu.

Tito jedinci však postupně odpadali a my jsme je bez zbytečného sentimentu ponechávali jejich osudu a pokračovali v cestě. Mnohým se stal osudný asi pětakilometrový úsek silnice, která měla v asfaltu zapuštěné ostré kamínky, jiné sklátilo vedro či váha vlastních batohů přeplněných jídlem na posilňovou (hobiti jsou nepoučitelní). A tak jsme nakonec, na asi 80. kilometru v neděli ráno, zůstali jenom poslední tři alespoň v tom jsme dodrželi literární předlohu- Filip Můnz, Honza Macháček a já. Ačkoliv jsme se ještě ráno předháněli v tom, kdo udělá více kliků, téměř šedesátakilometrová cesta nakonec zdolala i nás a všichni tři jsme byli velice rádi, když jsme v neděli večer doklopýtali na nádraží v Jindřichově Hradci.

Podařilo se tím splnit jeden ze stanovených cílů - dojít do Jindřichova Hradec. Druhý cíl, ujít za tři a půl dne 180 km, v podstatě splněn nebyl. Dohodli jsme se, že půjdeme jen dva a půl dne a za tu dobu jsme urazili asi 135 km, což svědčí o lom, že jsme víceméně banda fyzicky naprosto neschopných lazarů.

Hlavní cíl, fyzické odrovnání, myslím ve většině případů splněn byl, alespoň tváře odpadajících účastníků o tom svědčily poměrně výmluvně. Pokud mohu mluvit za sebe, fyzické vypětí spojené s nedostatkem spánku (v nočním chladu jsem raději podobně jako Legolas hleděl nehybně do tmy), vražedným poledním sluncem (jen málokdy se podaří trpět současně úpalem i omrzlinami, na Rohanu nebylo ovšem nic nemožné), do toho neustálý boj s bodavým hmyzem - to vše udělalo své. A to jsem ve výčtu ještě opomněl svérázné stravovací zvyklosti mě, Filipa a Honzy. Já volil kombinaci pivo-čokoláda-sedativa, Honza voda-voda-voda a Filip se živil výhradně oříšky a hrozinkami.

A lak jsem se spokojeně doplazil domů, zakrvácené ponožky hodil do pračky a usnul s pocitem dobře vykonané práce. Neboť, jak zpívají Orlíci:

Bud'te krví zbrocení
Tak dojdete spasení

Takže zase za rok.

Pavel Houser

P.S.: Pro zúčastněné jsou připraveny diplomy, aby měli kromě puchýřů ještě nějakou památku.